

Energetikas

Visų šalių proletarai, vienykitės!

vakarų statybos valdybos partinio komiteto, jungtinio profsąjungos komiteto, komjaunimo komiteto ir administracijos organas

LAIKRASTIS ĮKURTAS
1980 M.
GRUODŽIO MĖN. 19 D.

Nr. 1 (409)
Kaina 1 kap.

1989 m. sausio 4 d.
Trečiadienis

Nuomonių pliuralizmas — taip, bet faktų pliuralizmas?

Sudėtingas pokalbis vyko Sniečkaus visuomenės susitikime su respublikinio jaunimo laikraščio „Komjaunimo tiesa“ atstovais. Straipsniai išspausdinti laikraštyje per paskutinį pusmetį, liečiantys Ignalinos atominę elektrinę, Sniečkaus gyvenvietę, per mažą sakyti, kad sniečkietis buvo sutikti neabejingai. Dažnai kėlė jiems nesupratimą, susierzinimą, o dar ir pyktį. Kaip pasisakė susitikimo dalyviai, ne paskutinį vaidmenį tame kas vyko aplink Ignalinos atominę elektrinę, suvaidino respublikinė „Komjaunimo tiesa“. Nekompetetingi straipsniai apie atominę energetiką, apie Ignalinos atominės elektrinės darbą, apie jos „pavojaus“ poveikį aplinkai pagimdė ne pasitikėjimo atmosferą, sukėlė respublikos gyventojų nervingumą, išaukė negatyvų požiūrį į gyvenvietę ir jos žmones.

Bet tai, daugumos sniečkietų laikraščio skaitytojų pozicija. Redakcijos atstovai: redaktoriaus pavaduotojas Virgilijus Savickas ir mokytojų skyriaus vedėja Gintarė Adomaitė laikėsi savo įsitikinimo: „Mūsų straipsniai turi įtakos visuomenei“. Tiesa, diskusijos metu prieita išvada, kad laikraštis patenka į visuomenės nuomonę.

Ypatingai daug priekaištų nuskambėjo dėl neapgalvotų, silpnai argumentuotų, o dažnai neobjektyvių kai kurių specialistų laikraščio autorių. Ir, gal būt, jeigu jie būtų susitikime, pokalbis būtų dalykiškesnis. O kadangi žurnalistinei V. Savickui sunku buvo atsakyti į daugelį skaitytojų pastabų, tai pokalbis tarpais panašėjo į žaidimą kai žaidžiama į vienus vartus. O todėl šis susitikimas, kurio nekantriai laukė sniečkietis, nedavė atsakymo į daugelį klausimų: jei laikraščio puslapiuose neribotai buvo skelbiami straipsniai prieš elektrinę, prieš „rusų miestą“ Lietuvos teritorijoje, tai kodėl Ignalinos atominės elektrinės specialistų straipsniai negalėjo prasibrauti į šiuos puslapius; kodėl ginčytinos nuomonės nebuvo komentuojamos autoritetingų, kompetetingų atominės elektrinės srities mokslininkų; kodėl kritikos objektu laikraštis pasirinko elektrinę ir jos kolektyvą, o ne atsakingus asmenis, pasirašiusius savo laiku leidimą statyti Ignali-

nos atominę elektrinę. Klausimai, aišku, sudėtingi. Atsakymai daugiausia, buvo tokie: laikraščio politiką nustato redaktorius, jei kokia medžiaga buvo išspausdinta arba, atvirkščiai, nebuvo išspausdinta, tai redaktoriaus nuomonė.

Objektyvumas, idėjinė redakcijos kolektyvo pozicija, žurnalistų atsakomybė už politinę situaciją respublikoje — šios problemos ne kartą buvo iškeltos susitikime. Bet, aišku, būtų neteisinga visa tai adresuoti „Komjaunimo tiesai“. Po ilgo tylėjimo žmonės tik mokosi kalbėti balsu. Politinės kultūros, žodžių ir poelgio apgalvotumo, proto naudojimosi atvirumo ir demokratijos ginklų visiems dar reikia mokytis ir mokytis. Ir po sukrėtimų, perversmų, atsiribojimo nuo to, kas trukdo eiti toliau, visada ateina „laikas rinkti akmenis“. Po kivirčo žodžių — laikas ieškoti santaikos žodžių ir proto sprendimo.

Matyt ir mums, Sniečkaus gyventojams, reikia suprasti, kad respublikos teritorijoje stambios elektrinės buvimas kelia kai kuriems nerimą. Na ir mūsų socialinės problemos, lietuvių kalbos problemos (nesant tam realių galimybių) ir daugelis kitų iš šalies, matyt vertinamos kiek kitaip, nei esant tiesioginiam kontaktui. Ir norisi manyti, kad nors ir nemaloniai pakrypavo tarpais pokalbis, mūsų svečiai suprato sniečkietų psichologinės įtamos priežastį, kad Ignalinos atominės

elektrinės darbas priklauso nuo tos aplinkos namios ar neramios, kuri vyrauja aplink Ignalinos atominę elektrinę.

Apie visa tai susitikimo pabaigoje, kalbėjo gyvenvietės vykdomojo komiteto pirmininkas R. Kumpis. Jis išsakė viltį, kad laikraščio redakcija, tegul ir ne iš karto, palaipsniui, pradės keisti nuomonę apie Sniečką, sukurta paties laikraščio. Juk tai liečia ne tik atominę elektrinę. Priimtas sprendimas statyti mieste prietaisų gamyklą, kurioje bus gaminama būtina medicininė technika, personaliniai kompiuteriai, ir kiti įrenginiai — pagal asortimentą, pasiūlytą Respublikos Ministrų Tarybos. Nauja gamykla duos 50 milijonų rublių lėšų, socialiniam miesto vystymui. Ir mes tikime, kad respublikinis jaunimo laikraštis tarpininkaus jaunų specialistų atvykimui į Sniečką, tame tarpe ir į būsimą gamyklą.

Galėtume pateikti dešimtis respublikinio laikraščio klaidų, o gal būt, ir sąmoningų faktų iškraipymo pavyzdžių, neobjektyvaus Sniečkuje ir mieste vykstančių įvykių traktavimo. Bet ką tai duos? Susitikimo dalyviai turėdami įrodymą, su laikraščiu rankose kalbėjo apie tai. Ir vis tik tai protingiau visa tai palikti praityje, kaip vieną iš šiandieninio veržlaus visuomenės vystymosi etapą. Palikti tai praityje! Ir toliau bendrauti sąžiningai, objektyviai, pozityviai.

A. POLETAJEVA

Šalies šiokiadieniai

„Kooperatyvo „Ekologija“ pasiūlyta nauja, ekologiškai švari technologija asfaltbetoniui gaminti sudomino TSRS MA Sibiro skyriaus Krasnojarsko filialo mokslininkus. Jie su

kooperatininkais sudarė sutartį, kad šie atliktų ekologinę aplinką labiausiai teršiančių miesto įmonių — medicinos preparatų ir aliuminio gamyklos — pasportizaciją.

...Visą sezoną kursuos tarp Krymo ir Kaukazo krantų Rygoje pastatytas keltas — ledlaužis „Jeisk“. Jis gali įplaukti į seklesnius uostus, yra manevringesnis už ankstesnius tokio tipo laivus.

TASS-ELTA

Sprendžia deputatai

Biudžeto nepatvirtino

Daug klausimų įtraukta į Sniečkaus Liaudies deputatų tarybos paskutiniosios sesijos dienotvarkę. Čia ir atskaita apie 1987 metų biudžeto įvykdymą, čia ir komisijų jaunimo, kultūros ir liaudies švietimo klausimams, o taip pat prekybos, visuomeninio maitinimo ir buitinio aprūpinimo reikalams ataskaitos. Bet pagrindinis klausimas, be abejojimo, buvo gyvenvietės Tarybos biudžeto patvirtinimas 1989 metams.

Kodėl būtent šiuo klausimu buvo audringai diskutuojama? Priežastys, mano manymu, mažiaušiai trys. Pirmoji ir, galbūt, svarbiausia ryškus deputatų pozicijos pasikeitimas (nesinorėtų var totį paskutiniu metu dažnus žodžius „išaugęs aktyvumas“). O pasikeitimai šie vyksta todėl, kad šiandien deputatai geriau informuoti, o reiškia ir labiau įsigilina į aptariamąs problemas esmę. Tarp kitko, štai jau keletas paskutiniųjų sesijų vyksta taip, kad dauguma deputatų gali sąžiningai žiūrėti į akis savo rinkėjams: jie iš tikrųjų dirba, o neatsėdi nustatytą laiką.

Antroji priežastis: ankstesniais metais dvi pagrindinės ir galingiausios įmonės — Vakarų statybos valdyba ir Ignalinos AE — dosniai skirdavo didžiules lėšas miesto ūkiui ir tvarkymui, todėl gyvenvietės deputatams

nebuvo būtinybės skaičiuoti kiekvieną tūkstantį rublių. Ir trečioji, matyt, ta, kad šiandien tapo nepakenčiama padėtis, su kuria taikstytasi daugelį metų.

Sesijos dalyviams kalbėjo rajono vykdomojo komiteto finansų skyriaus vedėjas A. Ziukas. Jis išsamiai papasakojo, iš kokių šaltinių formuojamas rajono Tarybos biudžetas, supažindino su respublikos finansinėmis galimybėmis. Respublikos biudžetas 1989 metais sudaro 4 milijardus 600 milijonų rublių. O tu Lietuvos gyventojų, kurie anksčiau buvo išstremti, o dabar reabilituoti turto atlyginimui, būtini maždaug 3 milijardai rublių. Kol kas ši kampanija pristabdyta. Ignalinos rajone yra 500 tokių šeimų, kurių turto atlyginimui būtini maždaug 3 milijonai rublių. Iš 10,2 milijonų rublių metinio biudžeto.

Kaip išaiškėjo iš specialistų pasisakymų, daugiau, kaip pusė rajono Tarybos biudžeto, o anksčiau buvo ir dar daugiau, formuojama įmonių sąskaita, o taip pat iš pajamų mokesčio, bevaikių mokesčio ir kitu Sniečkaus gyvenvietės šaltinių. 1989 metais ši suma sudarys 4,6 milijonus rublių. Tuo tarpu būtų — komunaliniam ūkiui (gatvių valymui ir priežiūrai, apšvietimui, apšvietimui).

(Nukelta į 2 puslapį)

Įvyko susitikimas

Gruodžio 27 dieną muzikos mokykloje įvyko gyvenvietės gyventojų susitikimas su rajono Tarybos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoju P. Strazdu, Pramoninio-statybinio banko valdytoju S. Bagdonu ir Ignalinos rajono ryšių mazgo viršininko pavaduotoju A. Skripaliu.

P. Strazdas, atsakydamas į klausimus apie tolesnį Sniečkaus vystymąsi, išsakė savo nuomonę apie tai, kad tikslinga statyti prietaisų gamyklą ir trečiąją Ignalinos atominės elektrinės energo-

bloką. Vienok jis konkrečiai neatsakė į klausimus dėl gyvenvietės biudžeto. Vienas iš klausytojų pasiūlė pakeisti lankytųjų priėmimo laiką Ignalinos rajono vykdomajame komitete, kad žmonės galėtų spręsti savo reikalus ne tik pirmadienį, bet ir kitomis savaitės dienomis.

Pasakodamas apie Pramoninio-statybinio banko veiklą S. Bagdonas paaiškino, kad jis organizuoja darbą tokia būdu, jog kontroliuoti ilgai statomus objektus ir siekti statybos trukmės sut-

rumpinimo. Visų pirma, miesto profesinės technikos mokyklos, pionierių stovyklos, viešbučio, šiltnamių ūkio. Apie ryšinių darbo sunkumus kalbėjo A. Skripalis, pažymėjęs, jog atskiruose ryšių skyriuose numatyta aptarnauti 5—6 tūkstančius gyventojų, o aptarnauja 30 tūkstančių.

Susitikimas gyventojams padėjo objektyviau spręsti apie esamas problemas, o svečiams — susidaryti tikslinę vaizdą apie tai, kas jaudina sniečkietis.

„Energetiko“ informacija

Visuomeniniams objektams — nesilpstantį dėmesį

Pirties interjeras... kavinėje

Darbų prekybos centre metų pabaigoje liko pakankamai, bet vis dėlto buvo nuspręsta jį priduoti. Eiliniame operatyviniame pasitarime nuskambėjo žodžiai apie tai, kad pašalinti visas krosneles, rimtai užsimiti patalpų užbaigimu. Ypatingų klausimų neiškilo, išskyrus vieną: būsimą valgyklos direktorę V. Poležajevą neramino salės apdaila.

Neramino — tai per silpnai pasakyta. Baltais kokiiais išklota salė kelia apmaudą. Ji panašėja į pirtį arba į rūbėnį, bet tik ne į salę, kur numatoma atidaryti kavinę. Plytelės netinka šiam tikslui. Bėlieka palinkėti geresnio ir kokybiškesnio darbų atlikimo. Tarpai tarp plytelių kolonų keičiasi nuo 1,5 iki 3 centimetrų.

Kaip čia atsitiko, kad pietų salės interjeras naujoje kavinėje išsėstas blogiau, nei

kurioje kitoje jau veikiančioje Sniečkaus valgykloje. Reikalas tas, kad pagal projektą buvo numatyta plytelė „kabančik“, kurios statybos montavimo valdyboje Nr. 5 nebuvo. Tuomet statybininkai pasiūlė pakeisti ją balta. Ir, davė tam leidimą architektas A. Nasledovas.

Taip, kad kas liečia dokumentus, jie visi apiforminti teisingai. O kas realybėje? Sunki statybininkų padėtis, o taip pat architektų nuolaidumas leido sukurti interjerą, kuris nėra niekas. Ir kurį, sprendžiant iš visko, reikės perdaryti. Kiek tai kainuos, kol kas pasakyti sunku. Bet jau dabar galima daryti išvadą, kad abipusis sutarimas deja nevisada į gera. O šiuo atveju padarė akivaizdžią žalą.

R. SKATIKAITĖ

Biudžeto nepatvirtino

(Atkelta iš 1 puslapio)

kapinių išlaikymui ir t. t.) iš rajono biudžeto Sniečkui išskiriama tik 100 tūkstančių rublių, faktiškai išlaidos prauga šią sumą daugiau nei du kartus, ir šias papildomas išlaidas padengia Ignalinos atominė elektrinė. Dabar, kai Ignalinos atominė elektrinė pradeda dirbti ūkiskaitos sąlygomis, klausimas apie tai, kam išleidžiamas kiekvienas tūkstantis rublių, elektrinės kolektyvui anaipol nebus nereikšmingu.

Bet reikia tiksliai pažymėti: panašus reikalų tvarkymas atrodo neteisingu ne tik Ignalinos AE darbuotojams. Visi deputatai, be išimties, šiuo atžvilgiu priėjo nuomonės, kad pažeisti socialinio teisingumo principai. Ypatin- gai aštri deputatų reakcija buvo tuomet, kai jie sužinojo, kaip paskirstomos lėšos komunaliniam ūkiui tarp rajono gyvenviečių. Bendra 360 tūkstančių rublių suma pasiskirstyta sekančiai: Ignalinos miestas (7 tūkstančiai gyventojų) — 200 tūkstančių rublių, Sniečkus gyvenvietė (35 tūkstančiai gyventojų) — 100 tūkstančių rublių, Dūkšto

miestas (2 tūkstančiai) — 60 tūkstančių rublių. Sunku nepastebėti deputatų nuostabos susipažįstant jiems su tokia „buhalterija“, kaip neįmanoma nesistebėti ir ar juokais, ar rimtai A. Ziuko pasakytais žodžiais: „Ignalinos atominė elektrinė šiais metais turėtų maždaug 7 milijonų rublių nuostolį, ar daug jai reikšima „atliekami“ šimtas tūkstančių rublių“.

Vienu žodžiu, delegatai ryžtingai atsisakė priimti tokį gyvenvietės Tarybos biudžetą, nes nepakankamai skiriant lėšų komunaliniam ūkiui privers atsisakyti nuo būtinų išlaidų sniego valymui gatvėse, kapinių išlaikymui, plačo zonos sutvarkymui ir krūmų bei gėlių sodinimui.

Sekančią dieną rajono Tarybos sesijoje Sniečkus biudžetas buvo patvirtintas 100 tūkst. rublių. Šis sprendimas iš esmės nepašalina visų problemų, bet kiek pagerina padėtį.

A. MAKSIMOVA

Darbo žmogaus garbė

Energijos tiekimo valdybos darbuotojams neverta pristatinti Česlovo Survilos. Jį žino todėl, kad daugelis kreipiasi pagalbos dėl kokio nors instrumento, o kartais paprasčiausiai rankas ir sumanumą.

Kada tik neprieisi prie Česlovo, jis visuomet būna užsiėmęs darbu. O šitai taipogi apie daug ką kalba. Pavyzdžiui, apie jo darbštumą, apie tai, kad neskuba atsisakyti nuo ne visai jam įprasto darbo, apie tai, jog pasirodęs padėti kitam. Bet tai nereiškia, kad jam viskas taip lengvai sekasi. Tikriausiai, ir jis baiminasi, kai jį cechą atveža remontuoti naują mechanizmą, dar jo nepačiupinę. Neatsitiktinai, matyt, dažnai jis kartoją patarlę: „Ne dievai puodus žiedžia“. Jis pats noriai imasi ir mechanizmo, kuris sunkiai pralenda pro cecho vartus, ir detalės, lengvai telpiančios jo stambiame delne. Vienu žodžiu — šaltkalvis-universalas. Pasitaiko ir jam klysti. Bet ne veltui gi kalbama: „Neklysta tas, kas nieko nedaro“.

Nesiekdamas būti lyderiu kolektyve, Česlovas visada darbo draugų rate. Neįsakinėjant moka organizuoti veiklą ir suinteresuoti žmones. Prieš pat šventes, lapkričio 5 dieną, cechą įtempė sulūžusį agregatą. Išardė re- duktorių, taip ir yra — nu-

lėkė guolis. O laikas eina į darbo dienos pabaigą. Pakeitė išėjusią iš rikiuotės detalę. Galima eiti namo. „Ne — ramiai kalba Česlovas, — kol nesurinksiu reductoriaus, iš cecho neišeisime“.

Neatsitiktinai mažosios mechanizacijos baro viršininkas A. Grigorjevas patiki jam patį atsakingiausią darbą. Žino, kad Česlovas neapvils, atliks remontą greitai ir kokybiškai. Survila dažnai prisimena pirmuosius darbo metus energijos tiekimo valdyboje. — Sunku dabar įsivaizduoti, — kalba jis, — kad 1982 metais, kai mes persikėlėme į naują Energijos tiekimo valdybos bazę, tai prieiti prie pastato buvo galima tik su guminiiais batais. Iš pradžių ceche stovėjo tik keletas staklių. Pradėjome nuo įrengimų montavimo. Dirbau už betonuotoją, klojimą, žemkasmę. Patys pastatėme stakles, kasėme iki pastotės tranšėją kabeliui. Darbų buvo daug, dirbome įtemp- tai. Per dieną būdavo, atvežė remontuoti penkis-šešis siurblius. Viską reikėjo sutaisyti ir atiduoti užsakovui.

O užsakovas buvo čia pat ceche ir mynė ant kulnų. Įsiminė Survilai darbas su tinkavimo stotimi statant katilinę. Jo užduotis buvo stebėti mechanizmų darbą, rūpintis nenutrūkstamu skiedinio padavimu. Dirbome po dvi pamainas, — pasakojo jis. — Niekas šito mūsų neprasė, o išėiti negalėjome. Dažni buvo gedimai. O kodėl neišeidavom? Jaučiausi esąs reikalingas, vienas dirbau — pakeisti nebuvo kam“. Ir, matyt, svarbiausia — Survila jautėsi šios mažos statybos šeimininku.

Neatsitiktinai dabar Survila deda didžiules viltis į ūkiskaitos įvedimą.

—Tikiuosi, kad bus geriau organizuotas darbas, — kalba jis. — O diena pilniau užimta. O dabar, ištisą dieną ieškome tai vieno, tai kito darbo.

Pasakoja, kad sykį agregatą UB-244, kurį remonto- vo Survila su draugais, nuvežė į Vilniaus vietinę ma- žosios mechanizacijos valdybą. Mažosios mechanizacijos valdybos viršininkas atvedė brigadininką prie agre- gato ir pasakė: „Štai šitai reikia remontuoti“. Tai gra- žu, kai žmogaus darbas lai- komas pavyzdžiu.

N. ŠILDBACHAS.

Teisėtvarkos sargyboje

Nuo 1988 metų gruodžio 1 iki 21 dienos į budėjimą neatvyko savanoriškos liaudies draugovės: MPV-12 (gruodžio 1 dieną), MST-3 (gruodžio 2 dieną), SV (gruodžio 10 ir 11 dienomis), MSV-28 (gruodžio 15 dieną), SMV-4 (gruodžio 18), SMV-5 (gruodžio 19 dieną), SMV-10 (gruodžio 21 dieną). Gerai dirbo mecha- nizacijos valdybos draugovės gruodžio 6 ir 7 dienomis. GTKV (gruodžio 9 dieną), SMV-1 (gruodžio 16 dieną). Pažymėtina, kad gerėja SMV-8 darbas.

Gruodžio mėnesį neb- laiviams stovyje sulaukta ir pasiūta į blaivykla 4 žmonės. Išaiškintas vienas naminės degtinės virimo atvejis.

VSV Savanoriškos liaudies draugovės štabas

„Naujametinė dovana“

Gruodžio 25 dieną, bėgi- kų laukė išvyka į tradi- cinį naujametinį bėgimą Vilniuje — jau trylikatį. Vel- nio tuzinas! Aš ne prieta- ringas, bet... Kaip liaudyje sakoma: „Ko velnias neis- krečia, kol dievas miega“. Su mumis jis taip pat „pa- juokavo“. Kelyje prakturo radiatorius.

Nors dėl gedimo autobas- atvažiavo tik prieš penkio- ka minučių iki starto, bėgi- kai užbaigė savo distanciją sėkmingai. Finišo gavo nau- jametines dovanas: medalius, buketus, viskas buvo gra- žiai sudėta į polietilenuosius paketus. Kas galėjo pagalvo- ti, kad grįžtant atgalios mums labiausiai prireiks šių pakelių. Vanduo radiatoriuje seko, mes iš upelio sėmėme jį į paketus. Taip ir važiuome su vandens paketais ranko- se. O radiatorius vis labiau- tekėjo. Mes iš viršaus pylė- me, o iš apačios vanduo te- kėjo upeliu. Į Sniečkų par- važiuavome sutemus. Iš pas- kutinių maišelių išpylėme vandenį į radiatorių, kad vairuotojas galėtų nuvažiuoti iki garažo.

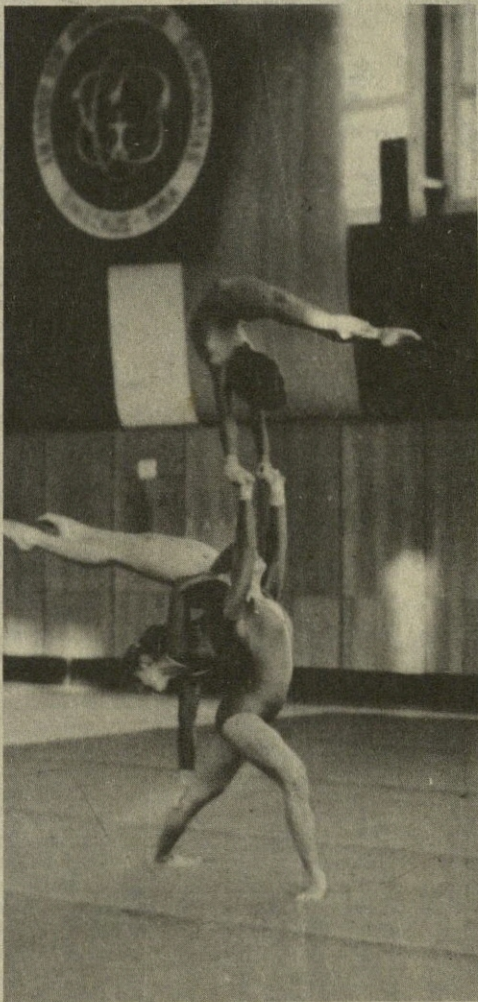
O jeigu mes nebūtume tu- rėję šių polietilenuosius mai- šelių? Ir bendrai, kodėl išleido į maršrutą sugedusį autobu- są? Į tolimą kelią?

V. CIUPACENKA,
karo veteranas

Nuo redakcijos. Kaip patiks- lino pirmos autobazės dispe- cherė, gruodžio 25 dieną bėgi- kus į Vilnių vežė autobas N 82—09, vairuotojas N. Ma- cukas.

Radiacinis stovis

Sniečkuje nuo gruodžio 26 d. iki sausio 2 d. išme- tamų į atmosferą radioakty- viųjų medžiagų kiekis normos ribose svyravo: inertinės ra- dioaktyvios dujos sudarė nuo 9,3 iki 15,7 proc. leisti- nos normos (LN), ilgaamžiai nuklidai nuo 0,6 iki 1,92 proc. LN, 131 jodo — nuo 1,7 iki 16,7 proc. LN Gama spindulių dozės stiprumas Sniečkuje 9—11 mikro R/h.

voje, o rugpjūčio mėnesį organizavo Lietu- vos čempionatą, dalyvaujant dviem koman- doms iš Lenkijos liaudies Respublikos.

Mokykloje antrus metus dirba šeimyninės akrobatikos sekcija, kurioje vaikai turi gali- mybę lavintis kartu su savo tėvais. Tai viena iš patraukliausių sportavimo formų, kuri tik pradeda organizuoti šalyje.

Vasarą mokykloje veikia sporto stovykla, kurioje be sportininkų būrių yra ir pionierių. Organizuota ūkiskaitinė grupė mokiniams su silpnesne sveikata. Mokykloje yra gydytojas ir medicinos sesuo, kurie pastoviai stebi vai- kų sveikatą.

Mokykla buvo ir bus metodiniu sportiniu centru darbui su vaikais mieste.

T. SEMIONOVA

Sporto mokyklos direktorė

SPORTAS

Olimpinio rezervo mokykla

Šiais metais sporto mokykla atšventė de- šimtmetį. Per jos darbo laiką daugiau kaip 1000 vaikų gavo jaunių atskyrius, 130 vaikų — pirmą sporto atskyrį, 70 besimokančiųjų tapo kandidatais į sporto meistrus, 33 — TSRS sporto meistrus. Trys mokyklos mo- kiniai tapo ktndidatais į šalies komandos rinktinę. Dabar trys besimokantieji yra Vi- sasąjunginės profsąjungų Tarybos rinktinės komandos nariai.

Per dešimtmetį mokykloje susiklostė tam tikros tradicijos. Viena iš jų — apžiūros- konkurso „Geriausiai besimokantis“ organi- zavimas. Tokiu būdu, kasmet išaiškinama 10 moksleivių, kurie apdovanojami pagyrimo raštais ir jų vardai įrašomi į Garbės knygą.

Siuo metu vaikai lavinasi puikiomis sąlygo- mis, erdvioje, šviesioje sporto salėje, kurioje yra kilimai, akrobatiniai takeliai, batutai, gimnastikos prietaisai ir kitas sportinis in- ventorius. Ši salė viena iš geriausių akroba- tikos salų Sąjungoje. Norinčių čia sportuoti labai daug.

Daugelis baigusiujų mokyklą eina savo trenerių pėdomis, stodami į fizinės kultūros institutus. Seši absolventai dirba mokykloje treneriais. Mūsų auklėtiniai dažnai dalyvau- ja programose Lietuvos miestų ir kaimų dir- bantiesiems, buvo pakviesti į XII Pasaulinį jaunimo ir studentų festivalį, TSKP XXVII suvažiavimą, „Geros valios“ žaidynes. Lap- kričio mėnesį du mokyklos moksleiviai TSRS sportinės delegacijos sudėtyje buvo nuvykę į Indiją. Pilni penkiasdešimtūkstantiniai sta- dionai plojo tarybiniais sportininkams. Savo originalias kompozicijas šešiuose Indijos miestuose demonstravo mūsų šiečiai S. Jeriom- kinas ir N. Kovalenko.

1988 metais akrobatai koncertavo pen- kiuose Lietuvos miestuose, važiuojo šiais metais į Tarptautines varžybas Varšu-

GRĮŽTANT PRIE TEMOS

SAVIGYNA

48-me „Energetiko“ numeryje išspausdinta žinutė „Chamas už valro“, kurioje buvo papasakota, kad autobuso Nr. 10—98 LKB vairuotojas lapkričio 14 dieną 21 valandą stotelėje „PĮV valgykla“ neatidare durų pavėlavusiai keleivei. Nors esantys autobusų keleiviai matė tai ir prašė atidaryti duris. Tačiau autobas nuvažiuo, o keleivė (pastebėjusi, moteris), liko tamsioje be jokios vilties koku nors transportu nuva- žiuoti į miestą.

Si žinutė sukelė labai aš- trią reakciją autobusų parko — pirmos ATV autobazės kolektyve. Reikia pripažinti, kad autobusų vairuotojai tu- rėjo tam pagrindo. Taip, pub- likacijoje yra tokie žodžiai: Esu giliai įsitikinusi, kad chamais nei iš šio, nei iš to netampama. Grubumas persi- duoda, lyg grandine. Jeigu vairuotojas keršija, išlieda- mas pyktį ant nevykėlio ke- leivio, tikrai galima pasaky- ti, kad išvažiuodamas iš ga- ražo jis prisiklausė piktumų iš savo viršininko. Dar dau- giau — galima padaryti tik- slią išvadą, kad šiame vai- ruotojų kolektyve nėra nei tikros draugystės, nei dėme- sio žmogui. Antraip chamams nebūtų iš kur atsirasti“. Si išvada yra abejotina, o pub- likacijoje niekaip neįrodyta. Redakcija apgailestauja, kad taip buvo užgautas visas autobazės kolektyvas.

Tačiau autobuso N 10—98 LKB vairuotojo palikusias žmogų stotelėje, mes neatsi- prašome. Po to kai buvo iš- spausdinta žinutė „Chamas už valro“, įvyko autobazės susirinkimas, kuriame redak- cijos korespondentė — žinu- tės autorė — perdavė kolek- tyvinį skaitytojų laišką, o taip pat per telefoną pra- nešti keleivių skundai su konkrečiais maršrutais ir au- tobusų numeriais. Daugeliui sniekiečių važinėjančių vi-

suomeniniu transportu, nereiki- kia įtemptai galvoti, kad pri- siminti dažnus, deja, atve- jus, kai prieš pat pribėgusį keleivį ar moterį su vaiku užsiveria autobuso durys.

Autotransporto valdybos vairuotojų laiške, atsiųstame į statybos partinį komitetą, tas faktas, kad „nukentėju- sioji pusė“ yra laikraščio ko- respondentė, yra vertinamas kaip „asmeninių emocijų iš- reiškimas pasinaudojant tar- nybine padėtimi“. Tačiau, jeigu kas nors būtų atsiti- kęs su laikraščio darbuotoja, o su skaitytoju ir laikraštyje būtų išspausdintas toks pat laiškas, ar nuo to vairuotojo poelgis skaitytųsi kilnesniu?

Tame pačiame partiniame komitete gautame laiške pas- kelbtas autobazės partinio susirinkimo nutarimas, pri- imtas vienbalsiai, „kad toks žmogus, kaip R. Skatikaitė, negali ateityje dirbti profes- sionaliu korespondentu ne tik mūsų laikraštyje, bet ir kitame“.

Stai kaip, nei daugiau, nei mažiau! Manau, kad, pasis- tenge gintis autobazės vado- vai, jos visuomeninės orga- nizacijos praleido gerą progą aptarti kolektyve klausimą apie tai, kad reikia kelti ap- tarnavimo kultūrą. Juk pa- dėję ranką ant širdies, jie negali neprisipažinti, kad šio- je srityje ne viskas tvarkoje.

REDAKCIJOS ADRESAS: 234761, Lietuvos TSR, Ignalinos rajonas, Sniečkus, Vakarų statybos valdyba; tel. 26128, 26971. ● Redaktorė A. POLETAJEVA. Laikraštis išeina lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Ofsetinė spauda. Formatas A-3. 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsa- kymo Nr. 125. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvė. 234910 Utena, Kom- jaunimo 33, telefonas 54787, ind. 07811.

«Энергетик». Орган парткома, объединенного построечного комитета профсоюза № 150, коми- тета комсомола и администрации Западного уп- равления строительства. Редактор А. Полетаева. Снечук. На литовском языке.